

[Bernhard Baunsgaard.]

det i en sammenhæng, forstår vi, at det, som vi ser med vore egne øjne, intet har med virkeligheden at gøre. Derfor er det så væsentligt, at hele vor kunst- og kulturstøtte opretholdes.

Jeg vil gerne sige i den forbindelse, at det bedrøver mig, at kulturministeriet, hvad jeg desværre tidligere har haft lejlighed til at bemærke, ikke har nogen som helst fornemmelse af tal. Jeg ville ønske, at kulturministeren ville påtage sig, næste gang han skal ansætte nogen i kulturministeriet, at stille det krav, at vedkommende skal have blot den mindste forstand på, og fornemmelse af tal. Der står her i redegørelsen, at kunstfondet udgør 1 pct. af kulturministeriets budget, og det er rigtigt, det er godt og vel 1 pct. Det er altså ikke de store beløb, og, fortsætter ministeren så, det er ca. 1 promille af det samlede statsbudget. Nej, såmænd er det ej, det er 1/10 promille. Det er det, vi taler om i dag, 1/10 promille. Det er det, den danske stat mener man har råd til at ofre på kunst, på at støtte det, jeg kaldte grundforskningen, det, som skal vise os de nye grænser, de nye muligheder, der skulle ligge i menneskets opfattelse af sig selv og omverdenen, og det, som jeg kaldte målforskningen: bringe det ud til folket.

Hvis jeg nu går videre og spørger: hvilke muligheder giver så dette kunstfond, som omfatter 1/10 af en promille af den danske stats udgifter? Jeg håber, at kulturministeren sørger for, at hans redegørelse bliver rettet på dette punkt, så man ikke ude i befolkningen får helt forkerte opfattelser af, hvad det egentlig er, vi bevilger til dette meget væsentlige område af hele vor tilværelse. Det er altså 1/10 af 1 promille – det er det hele – til kunst, der jo dog skulle kunne give os så meget nyt. At det trænger til støtte, kan man vel få på fornemmelsen, hvis man sammenligner med, hvad vi har nået på det videnskabelige, det tekniske område siden oldtiden, og hvad vi har nået på det kulturelle. Vores kultur bygger jo i helt forbløffende grad stadig på det, som oldtidens mennesker fortalte os. Vi er ikke kommet videre på det punkt, men vi er jo også i den ulykkelige situation, at når det gælder kunst og kultur, har hr. Poulsgaard og hans fæller en stor chance, og det har de haft til alle tider. Der var engang en videnskabsmand, der, da han blev spurgt, hvad vi skulle gøre, hvis vi ønskede at stoppe udviklingen i videnskab og teknik, svarede: forbyd, at man forsker på et eller andet område. Tænk,

i hvor få perioder man har været optaget af at give kunst og kultur gode og frie forhold! Hvis hr. Poulsgaard og hans får held med sig, vil der altså også i Danmark blive sat snævre grænser for denne frie beskæftigelse med kunst og kultur. Det er vel netop, fordi man har været så indskrænket på kunstens og kulturens område, at vi har nået så forfærdende lidt i udviklingen siden oldtiden på dette område, mens vi har gjort store fremskridt på videnskabens og teknikkens område.

Så må jeg spørge – og det spørgsmål skal stilles kunstfondet –: giver kunstfondet med dets overordentlig beskedne beløb – hver gang den danske stat bruger 10.000 kr. på sine udgifter, er der 1 kr. af disse til kunst – mulighed for at støtte både grundforskningen, altså beskæftigelsen med kunst bare for at bringe os videre, og målforskningen, dette med at bringe den ud til befolkningen, gøre det muligt for os alle sammen at nyde godt af de fremskridt, der måtte komme?

De stipendier, der ydes, vil give mulighed for at beskæftige sig med selve grundforskningen på kunstens område. Vi har 3-årige stipendier, og vi har engangstipendier til forskellige kunstnere, der beskæftiger sig med kunst, bare fordi de er kunstnere og ikke af andre grunde. Dem kan vi støtte, og vi må vel derunder tage det fjerde forhold med, nemlig at støtteordninger til fremme af offentliggørelse måske også kan komme ind i det, idet denne offentliggørelse jo vil kunne sætte andre kunstnere i gang.

Det er den ene ting. Den anden ting er den, som fru Nathalie Lind og fru Birte Weiss var så meget inde på, nemlig at man skal sørge for, at resultatet af, at kunstnerne beskæftiger sig med kunst, kommer ud til befolkningen. Man kan vel nok ligesom gøre kunsten nyttig for os alle sammen, i hvert fald nyttig i den forstand at den kan give os kunstneriske oplevelser. Det kan ske gennem offentlige indkøb af kunst og finansiering af udsmykningsopgaver ved offentlige eller for offentligheden tilgængelige bygninger. Det må vel siges at dække dette, men alt dette skal gøres for i øjeblikket under 6 mill. kr., altså for 1 kr., hver gang den danske stat ofrer 10.000 kr. på sine samlede formål.

Så er der endelig en ting, som efter min opfattelse aldeles ikke falder ind under kunstfondets område og ikke falder ind under noget område, hvor vi støtter kunsten og kulturen.